

COMMISSIE VAN BEROEP BETAALD VOETBAL VAN DE KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het beroep

De tuchtcommissie betaald voetbal, hierna te noemen: “tuchtcommissie”, heeft bij beslissing van 17 juni 2019 Feyenoord Rotterdam N.V., hierna te noemen: “appellante”, veroordeeld tot een onvoorwaardelijke geldboete van € 15.000,--, het spelen van de eerstvolgende thuiswedstrijd van het eerste elftal in de competitie, bekercompetitie of play-offs van de KNVB vier weken na 17 juni 2019 waarbij de personen die een seizoenkaart hebben voor vak R, S en T geen toegang mogen hebben tot het stadion van Feyenoord en waarbij de betreffende vakken R, S en T tijdens de wedstrijd leeg moeten blijven, alsmede in de kosten van de mondelinge behandeling. Één en ander vanwege wanordelijkheden door de aanhang van appellante bij gelegenheid van de op 27 februari 2019 gespeelde wedstrijd Feyenoord – Ajax, bestaande uit het afsteken van vuurwerk.

Omdat appellante zich niet kan verenigen met voornoemde beslissing, heeft zij binnen de daartoe geldende termijn, te weten op 21 juni 2019, gemotiveerd beroep aangetekend.

De commissie van beroep betaald voetbal, hierna te noemen: “commissie van beroep”, heeft de zaak mondeling behandeld op 16 juli 2019. Hierbij waren aanwezig de aanklager betaald voetbal, hierna te noemen: “aanklager” en appellante - vertegenwoordigd door de heer mr. J. van Benthem als raadsman -, mevrouw. mr. N. Kok, juridisch medewerker van Feyenoord, alsmede de heren B. Gerritsma en M. van Holstein, van Feyenoord.

2. Het verloop van de procedure

De aanklager heeft appellante bij e-mailbericht van 2 mei 2019 in staat van beschuldiging gesteld op grond van artikel 12 en 13 van het Reglement voor het toernooi om de KNVB Beker seizoen 2018/19 juncto artikel 19 juncto artikel 20, lid 2, sub a van het Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal (hierna: ‘RTBV’) voor wanordelijkheden door aanhang van Feyenoord tijdens de wedstrijd Feyenoord – Ajax d.d. 27 februari 2019, te weten het afsteken van vuurwerk.

Bij bovengenoemd e-mailbericht heeft de aanklager appellante een schikkingsvoorstel gedaan inhoudende de betaling van een geldboete van € 15.000,00 en het spelen van de eerstvolgende wedstrijd van het eerste elftal in de competitie, bekercompetitie of play-offs van de KNVB vier weken na 9 mei 2019 waarbij de personen die een seizoenkaart hebben voor vak R, S en T geen toegang mogen hebben tot het stadion van Feyenoord en waarbij de betreffende vakken R, S en T tijdens de wedstrijd leeg moeten blijven.

Het schikkingsvoorstel is door appellante afgewezen en de zaak is daarop aan de tuchtcommissie voorgelegd. Op 4 juni 2019 heeft de zitting van de tuchtcommissie plaatsgevonden, waarbij de tuchtcommissie in haar beslissing van 21 juni 2019 Feyenoord heeft veroordeeld tot de hiervoor genoemde straffen.

3. De gronden van het beroep

Appellante geeft aan zich niet te kunnen verenigen met de uitspraak van de tuchtcommissie. Appellante is van mening dat zij wel voldoende maatregelen heeft genomen. Ook is Appellante van mening dat de opgelegde sanctie disproportioneel is. Ter zitting licht de raadsman het beroep als volgt - zakelijk weergegeven - nader toe.

Veel fans blijven van mening dat ongeorganiseerd vuurwerk nodig is voor een goede sfeer in het stadion. Zelfs in een commercial van de officiële sponsor van de KNVB rijdt een bromfietser met een

brandende fakkel in zijn hand. Het zorgt bij supporters echter voor een rechtvaardiging van het gebruik van vuurwerk rondom voetbal. Hun motto luidt: *"No pyro, no party..."*.

Appellante roeit tegen deze supportersstroom in en verbiedt het afsteken van vuurwerk door fans. Ook als in haar stadion trainingen worden gegeven (zoals de eerste training en de laatste training voor de klassieker of andere belangrijke duels) met als gevolg dat veel die hard supporters deze training mijden. Media berichten dan negatief over de sfeer bij de belangrijke trainingen van Feyenoord en positief over trainingen bij andere clubs waar wel vuurwerk wordt afgestoken.

De raadsman wijst erop dat op de openbare weg en op plaatsen buiten het stadion de fans vrij spel hebben. De autoriteiten handhaven niet of nauwelijks het verbod op het afsteken van vuurwerk.

Tegen deze achtergrond is het lastig om gedrag af te dwingen bij supporters dat het afsteken van vuurwerk voorkomt. Dat is niet alleen lastig voor Feyenoord maar ook voor de KNVB.

Toch speelt Feyenoord heel veel wedstrijden waar er niet of nauwelijks sprake is van het afsteken van vuurwerk door de supporters. In het afgelopen seizoen is er in alle competitiewedstrijden die Feyenoord heeft gespeeld slechts in drie wedstrijden een serieus vuurwerkincident geweest. En uitsluitend in de topwedstrijden tegen Ajax en PSV. Vorig seizoen in slechts drie wedstrijden. Het komt erop neer dat er dus over twee seizoenen meer dan 60 wedstrijden nationaal zijn afgewerkt zonder noemenswaardige vuurwerkincidenten. Het zou deze beroepszaak en de houding van de aanklager ook wel in een bepaald perspectief moeten zetten.

Sowieso heeft appellante nauwelijks serieuze incidenten van wanordelijkheden in haar stadion. Het afsteken van vuurwerk is eigenlijk het enige incident op het gebied van wanordelijkheden waarvoor appellante in de afgelopen jaren is bestraft.

De maatregelen van appellante blijken bij gewone wedstrijden volgens haar zeer effectief gelet op het lage aantal vuurwerkincidenten bij deze wedstrijden. Bij de topwedstrijden is het minder eenvoudig om de maatregelen effect te laten sorteren.

Ten aanzien van de onderhavige wedstrijd zijn de volgende maatregelen getroffen om het meebrengen en afsteken van vuurwerk tegen te gaan:

1. De dag voor de wedstrijd is verscherpte accreditatie ingevoerd voor iedereen die in het stadion moest zijn. Dit betekent onder meer dat is gecontroleerd of personeel de accreditatie bij zich had. Bezoek vooraf moest worden aangemeld bij de receptie en kon niet zonder begeleiding in het stadion komen. Ook voor leveranciers die via de autopoort het stadionterrein opkwamen was een strengere controle dan gebruikelijk van toepassing.
2. Er was extra inzet in het Maasgebouw voor toegangscontrole.
3. Er was nachtbewaking aanwezig.
4. Er is voor de wedstrijd officieel gecommuniceerd dat vuurwerk niet is toegestaan (via website, Twitter).
5. De regelborden (met daarop een deel van de KNVB standaardvoorwaarden) rondom het stadion vermeldten eveneens dat het niet is toegestaan om vuurwerk af te steken.
6. Het scorebord vermeldde voor de wedstrijd dat het afsteken van vuurwerk niet is toegestaan.
7. De stadionspeaker heeft omgeroepen dat het afsteken van vuurwerk niet is toegestaan.
8. Het stadion is geschouwd voorafgaand aan de wedstrijd (rond 13.15 uur) waarbij vuurwerkhonden zijn ingezet. Dit betreft niet alleen de schouw van de tribunes maar ook van de overige gebouwen (waaronder kantoren).
9. Er was een maximale inzet van stewards; in totaal 316 personen.
10. Stewards hebben instructies gekregen om extra alert te zijn op dragers en houders van vuurwerk.
11. Er is streng gefouilleerd, en bij de gele sector 1 op 1. Ook zijn hier vuurwerkhonden ingezet.

12. Via zogenaamd 'Predicting Profiling' waarbij beveiligers in burger buiten het stadion kijken naar opvallend gedrag, is getracht te voorkomen dat vuurwerk binnen zou komen.
13. Ook de supporter liaison officers (SLO) worden ingezet tijdens de wedstrijd.
14. Feyenoord heeft een Siemens camerasysteem (76 camera's) dat voldoet aan de stand der techniek. Voor extra ondersteuning in het kader van veiligheid en opsporing zijn in april 2019 vier extra camera's opgehangen.
15. De commandokamer heeft het publiek en mogelijke daders in de gaten gehouden.
16. Na afloop van de wedstrijd is getracht de daders op te sporen. Het beleid van Feyenoord is erop gericht dat indien iemand wordt geïdentificeerd, aan hem/haar een landelijk stadionverbod wordt opgelegd. Voor vuurwerkgerelateerde vergrijpen volgt Feyenoord aldus de landelijke richtlijn van de KNVB. Onderdeel hiervan is dat voor een eerste vergrijp een deel van het stadionverbod kan worden omgezet in een alternatieve straf.

Sfeerteam

Ten aanzien van het sfeerteam (de groep die het betreffende spandoek heeft gemaakt) zijn nog de volgende specifieke maatregelen getroffen:

1. 1 op 1 fouillering.
2. Verplichte identificatie en accreditatie. Alleen toegang met een polsbandje.
3. Stewards aanwezig bij voorbereidingshandelingen voor het doek.
4. Tevens zijn de SLO's hierbij aanwezig geweest.

(Spelers)communicatie

Het is voorts beleid bij Feyenoord dat in de communicatie geen gebruik wordt gemaakt van uitingen waarin vuurwerk zichtbaar is. Spelers worden hier ook op gewezen, zodat zij bijvoorbeeld niet op hun socialmedia-pagina's foto's van vuurwerk plaatsen.

Appellante meent alles in ogenschouw nemende dat zij voldoende maatregelen heeft getroffen om het afsteken van vuurwerk tijdens de wedstrijd te voorkomen en dat Feyenoord daarom vrijgesproken moet worden ingevolge artikel 20 lid 2 sub a. van het RTBV.

Voor zover de commissie van beroep onverhoopt van oordeel is dat appellante schuldig is aan het afsteken van ongeorganiseerd vuurwerk door haar aanhang, voert de raadsman van appellante subsidiair een strafmaatverweer.

De straf die de tuchtcommissie conform de eis van de aanklager in eerste aanleg heeft opgelegd is niet passend, disproportioneel en veel te zwaar om meerdere redenen:

1. Feyenoord neemt het verbod op het afsteken van vuurwerk serieus. Er worden ontegenzeggelijk maatregelen van diverse aard genomen om vuurwerkincidenten te voorkomen.
2. Met het sluiten van vak R/S/T, met een kaartverbod voor de scc houders hiervan, wordt een disproportionele straf geëist. Het betreft ca. 3.000 personen waarvan slechts een klein deel vuurwerk heeft afgestoken. Zeer veel goedwillende supporters worden getroffen door deze maatregel. De ratio hierachter is dat de mensen op deze vakken maar sociale controle moeten uitoefenen op de daders. De praktijk wijst echter uit dat deze werking uitblijft, niet alleen bij Feyenoord. De huidige maatschappij is hier niet op ingericht. Dit staat nog los van het feit dat veel mensen ondanks de communicatie vinden dat het vuurwerk erbij hoort. Zij worden daarin bevestigd door media, politie en autoriteiten en soms zelfs de KNVB (zie commercial Blokker en eerder ING).
3. De bijzonderheid van de straf is ook dat door de seizoenswisseling veel mensen die voor het eerst een seizoenkaart hebben op R/S/T niet naar een wedstrijd mogen komen terwijl zij niets van doen hebben met het vuurwerk omdat zij, toen het vuurwerkincident plaatsvond, helemaal niet aanwezig waren op deze vakken en ook niet enige vorm van sociale controle hebben kunnen uitoefenen. Het betreft maar liefst 410 personen. Van de ca. 3.000 dus bijna 15%.

4. Het vuurwerk dat is afgestoken is natuurlijk niet ongevaarlijk, maar was niet gericht op mensen of gericht op het veroorzaken van letsel of schade. Het was door supporters bedoeld om sfeerverhogend te zijn in de klassieker tegen Ajax. De wedstrijd is er niet door beïnvloed en hoefde niet stil te worden gelegd of later aan te vangen.
5. De raadsman vraagt zich af waarom aan Feyenoord geen alternatieve straf wordt opgelegd? Op de AVBV van de KNVB is door meerdere directeurs van leden aangegeven dat de straf bestaande uit het sluiten van een deel van het stadion te vergaand is. Hier zou iets mee worden gedaan en dit is meegenomen in de tuchtrechtelijke werkgroepen. De uitkomst was dat deze straf slechts als ultimatum remedium zou moeten worden opgelegd en dat vaker een plan van aanpak moest worden opgelegd. Het advies van de adviescommissie tuchtrecht hierover is aangenomen (brief van 12 november 2018) in de AVBV. Aan Feyenoord is nimmer een plan van aanpak of alternatieve straf opgelegd terwijl artikel 25A van het RTBV daarin voorziet en de adviescommissie tuchtrecht en de leden van de KNVB hierop aandringen.
6. Als er al een straf zou moeten worden opgelegd bestaande uit het sluiten van een deel van het stadion, waarom geldt deze straf dan voor alle thuiswedstrijden waar Feyenoord in uitkomt? Feyenoord vindt dat de straf dan louter zou moeten gelden voor bekerwedstrijden aangezien het vuurwerk werd afgestoken tijdens een KNVB bekerwedstrijd.
7. Tot slot merkt de raadsman nog op dat de signaalwerking van het sluiten van vakken verkeerd uitpakt; ook andere supporters komen dan niet naar het stadion. Ook wordt er als gevolg van zo'n straf niet minder vuurwerk afgestoken. Sfeerdoeken uitbannen is geen oplossing; doel en middelen worden dan door elkaar gehaald. Overigens is het reglementair toegestaan doeken te tonen.

Primair verzoekt appellante het vonnis van de tuchtcommissie te vernietigen en haar vrij te spreken van het tenlastegelegde.

Subsidiar verzoekt appellante het vonnis van de tuchtcommissie te vernietigen en aan haar een passende straf op te leggen, bijvoorbeeld met een voorwaardelijk karakter of een straf bestaande uit een plan van aanpak, welke straf in elk geval lager is dan de door de tuchtcommissie opgelegde straf.

4. De vordering van de aanklager

De aanklager acht reglementair en overtuigend bewezen dat appellante zich schuldig heeft gemaakt aan overtreding van artikel 12 en 13 van het Reglement voor het toernooi om de KNVB Beker juncto artikel 19 en artikel 20, lid 2 sub a van het RTBV, te weten wanordelijkheden door de aanhang van Feyenoord bestaande uit het afsteken van vuurwerk. Het staat volgens de aanklager vast dat appellante hiertegen onvoldoende heeft opgetreden en de aanklager is het dan ook eens met de overwegingen van de uitspraak van de tuchtcommissie, alsmede met de oplegging van de opgelegde straf. De aanklager verzoekt derhalve de commissie van beroep om de uitspraak van de tuchtcommissie over te nemen.

Met name is appellante tekortgeschoten door het toelaten van een enorm sfeerdoek, waaronder op grote schaal vuurwerk is afgestoken, terwijl de ervaring heeft geleerd dat juist deze grote sfeerdoeken gebruikt worden om vuurwerk achter af te steken en om identificatie van de daders moeilijk te maken. Dit sfeerdoek was zelfs zo ontworpen dat het afsteken van vuurwerk er onderdeel van uitmaakte omdat de letters van het woord Feyenoord open zijn gelaten en extra oplichtten door het vuurwerk. Feyenoord had dit bij een inspectie van het doek kunnen opmerken en deze sfeeractie vervolgens kunnen tegenhouden. Het is wachten op de eerste ernstige slachtoffers, aldus de aanklager. Hoewel appellante ongelooflijk veel maatregelen heeft getroffen, is het in dit opzicht tekortgeschoten.

Wat betreft een eventuele alternatieve sanctie concludeert de aanklager dat het advies met name ziet op de sanctie van een wedstrijd zonder publiek, dus met een geheel leeg stadion, dat er een opbouw in de sanctionering moet zijn. Dit advies, en het besluit van de Algemene Vergadering om het advies

over te nemen, staat op geen enkele manier de sanctionering zoals geëist en opgelegd door de tuchtcommissie in de weg en dwingt ook niet tot een andere sanctionering.

De aanklager wijst op de strafkaart van appellante, dat laat zien dat er in de afgelopen seizoenen meermalen geldboetes zijn opgelegd voor het afsteken van vuurwerk. In het seizoen 2017/2018 is twee keer een voorwaardelijke wedstrijd zonder publiek opgelegd, één voor een thuiswedstrijd en één voor een uitwedstrijd. In het afgelopen seizoen is vervolgens één keer een wedstrijd zonder publiek in Vak S opgelegd, waarbij de aanklager terughoudend is geweest door niet ook de tenuitvoerlegging van de eerder opgelegde voorwaardelijke straf te vragen.

De aanklager concludeert dat er duidelijk sprake is van een geleidelijke opbouw van straffen, waarbij de aanklager een mildere lijn heeft aangenomen dan de eigen richtlijnen. De aanklager ziet dan ook geen aanleiding om terug te schakelen wat betreft de aard van de sanctionering.

Ook staat de aanklager nog stil bij het belang en doel van de sanctionering: BVO's blijven primair verantwoordelijk voor het gedrag van hun aanhang en moeten al het mogelijke ondernemen om vuurwerk tegen te gaan vanwege de grote risico's die het afsteken van vuurwerk met zich meebrengt. Vanzelfsprekend beseft de aanklager heel goed dat door deze straf veel onschuldige supporters de dupe zijn. Toch acht de aanklager deze straf noodzakelijk omdat bij deze straf een sterk signaal uitgaat naar alle supporters van Feyenoord dat het afsteken van vuurwerk niet zal worden getolereerd. Verder dient deze straf vanzelfsprekend als signaal naar de club Feyenoord en als aansporing om meer en verdergaande maatregelen tegen dat deel van haar aanhang te nemen dat hardnekkig meent dat vuurwerk bij voetbal hoort. Van deze straf gaat meer preventieve werking uit dat van de relatief onzichtbare straf van een geldboete.

De aanklager handhaaft de eis dat appellante wordt veroordeeld tot een onvoorwaardelijke geldboete van € 15.000,-, en het spelen van de eerstvolgende thuiswedstrijd van het eerste elftal in de competitie, de bekercompetitie of play-offs van de KNVB, waarbij de vakken R, S en T leeg moeten zijn en de seizoenkaarthouders van die vakken geen toegang krijgen tot het stadion.

5. De beoordeling door de commissie van beroep

Bespreking van het verweer van appellante

Artikel 20 lid 2 onder a van het Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal luidt als volgt:

"Een bij een wedstrijd betrokken betaaldvoetbalorganisatie (BVO) is verantwoordelijk voor wanordelijkheden veroorzaakt door de aanhang van de desbetreffende BVO tenzij de desbetreffende BVO aannemelijk maakt dat zij voor, tijdens en na de wedstrijd voldoende maatregelen heeft getroffen van dusdanige verstrekkende en stringente aard, dat de kans dat haar aanhang zich misdraagt te verwaarlozen is."

De commissie van beroep stelt voorop dat op grond van deze bepaling appellante verantwoordelijk is voor de veroorzaakte wanordelijkheden, tenzij zij aannemelijk maakt dat zij voldoende maatregelen heeft getroffen van dusdanig verstrekkende en stringente aard, dat de kans dat de aanhang zich misdraagt te verwaarlozen is. In dit verband worden aan een BVO strenge eisen gesteld teneinde het karakter van de aansprakelijkheid voor het gedrag van haar supporters niet verloren te laten gaan. De stel- en bewijsplicht rusten in dit verband op appellante. Hoewel er geen sprake is van risicoaansprakelijkheid, komt het daarbij wel aardig in de buurt.

Volgens de commissie van beroep staat vast dat appellante veel maatregelen heeft genomen met het oog op de voorkoming van wanordelijkheden. Feyenoord zet zich actief in om te voorkomen dat vuurwerk wordt afgestoken. Gelet op de voormelde maatstaf, is de vraag echter of die maatregelen voldoende waren om te kunnen concluderen dat de kans op wanordelijkheden door de eigen aanhang van de club te verwaarlozen was. Daarmee ligt de lat heel hoog.

Niet in geschil is dat tijdens de wedstrijd Feyenoord-Ajax wanordelijkheden hebben plaatsgevonden, bestaande uit het afsteken van vuurwerk. Het gaat om een combinatie van fakkels, rookpotten en op vuurpijlen gelijkend vuurwerk. De beelden tonen aan dat sprake is van massaal vuurwerk. Niet duidelijk geworden is hoe het vuurwerk het stadion is binnengekomen. De maatregelen die Feyenoord heeft getroffen zijn naar het oordeel van de commissie van beroep niet voldoende geweest om de kans op wanordelijkheden verwaarloosbaar te achten. In het bijzonder wijst de commissie van beroep er in dat verband op dat Feyenoord ervoor heeft gekozen een groot sfeerdoek toe te staan, terwijl daardoor de identificatie van personen die vuurwerk afsteken belemmerd wordt en personen zich veilig kunnen wanen. Illustratief is dat slechts één persoon kon worden aangehouden, terwijl een aantal personen betrokken moet zijn geweest bij het binnen het stadion brengen en het afsteken van het vuurwerk. Feyenoord heeft tijdens de zitting in eerste aanleg erkend dat de omstandigheid dat er maar één persoon is aangehouden komt door het sfeerdoek. Daarbij komt dat het ontwerp van het sfeerdoek bijzondere risico's meebracht voor het gebruik van vuurwerk. De commissie van beroep wijst er in dit verband op dat de letters van de clubnaam open zijn gelaten en in het kader van de sfeeractie door middel van vuurwerk zijn verlicht. De commissie van beroep wil daarbij benadrukken dat het toestaan van een sfeerdoek in en rond vak S, dat al vaker met vuurwerk in verband is gebracht, een beleidsmatige keuze is geweest, waardoor het risico op wanordelijkheden door middel van het afsteken van vuurwerk is vergroot.

Hoewel appellante veel inspanningen heeft verricht ter voorkoming van wanordelijkheden, moet naar het oordeel van de commissie in het licht van het voorafgaande worden geconcludeerd dat appellante niet voldoende maatregelen heeft getroffen die van dusdanig verstrekkende en stringente aard zijn, dat de kans dat zijn aanhang zich misdraagt te verwaarlozen is. Het primaire verweer van appellante kan dan ook niet worden gehonoreerd. Het ten laste gelegde kan worden bewezen, zoals hieronder is weergegeven en zoals dat steun vindt in de opgenomen bewijsmiddelen. De commissie van beroep komt wat betreft het tenlastegelegde niet tot een ander oordeel dan de tuchtcommissie.

6. De bewezenverklaring

De commissie van beroep acht bewezen dat appellante zich schuldig heeft gemaakt aan overtreding van artikel 12 en 13 van het Reglement voor het toernooi om de KNVB Beker seizoen 2018/19 juncto artikel 19 juncto artikel 20, lid 2, sub a van het RTBV voor wanordelijkheden door de aanhang van Feyenoord tijdens de wedstrijd Feyenoord – Ajax d.d. 27 februari 2019, te weten het afsteken van vuurwerk.

De bewezenverklaring steunt op de navolgende bewijsmiddelen:

- Het meldingsformulier van de wedstrijdorganisatie, ingevuld en ondertekend door de heer W. Janssen, veiligheidscoördinator van Feyenoord, en de heer A. Bleije, veiligheidscoördinator van Ajax, zakelijk weergegeven, luidende:

“(…) Er was een sfeeractie bij opkomst spelers georganiseerd op de Gele Zijde. Bij de spelersopkomst werd er vuurwerk afgestoken. Tijdens de wedstrijd werd op een aantal momenten vuurwerk afgestoken(…)”

- De wedstrijdrapportage seizoen 2018/19, ingevuld door de heer J. Hulst, zakelijk weergegeven, luidende:

“Bij aanvang wedstrijd werd op de Gerard Meijer/Stadion tribune een groot spandoek opgetrokken. Nadat het doek hing werden er achter het doek een tiental fakkels aangestoken. Ook werden er op deze tribune en op de andere tribune-vakken in totaal ca. 5 groene rookpotten aangestoken. Toen door de rookontwikkeling het zicht op de Gerard Meijer/Stadion-tribune werd ontnomen, werden er ca. 7 vuurpijlen (met meerdere knallen)

midden vanuit het vak met de harde kern-supporters omhooggeschoten. De vuurpijlen kwam boven het veld tot ontploffing (..)”

- De op zitting getoonde beelden.

7. De kwalificatie

Het bewezen verklaarde levert op een overtreding van artikel 12 en 13 van het Reglement voor het toernooi om de KNVB Beker seizoen 2018/'19 juncto artikel 19 juncto artikel 20, lid 2, sub a van het Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal.

8. De strafoplegging

Bij het bepalen van de straf heeft de commissie van beroep rekening gehouden met de aard en ernst van de overtreding en met de strafkaart van Feyenoord. De commissie van beroep neemt in het bijzonder de omvang van het vuurwerk, de gevaarstelling die daarmee is verbonden en de omstandigheid dat sprake is van recidive in aanmerking. Gelet op de aard en ernst van het bewezen verklaarde feit, kan niet met een geldboete en/of een voorwaardelijke straf worden volstaan. Hetzelfde geldt voor een alternatieve straf, waarbij de commissie van beroep nog overweegt dat Feyenoord geen bouwstenen heeft aangereikt die een vruchtbare voedingsbodem voor een (verplicht) plan van aanpak zouden kunnen opleveren. Anders dan de tuchtcommissie heeft bepaald, ziet de commissie van beroep evenwel geen aanleiding te bepalen dat de sluiting van vakken en het toegangsverbod zich ook uitstrekt tot de vakken R en T. Daarbij heeft de commissie van beroep in aanmerking genomen dat vak S bij de wanordelijkheden een cruciale rol heeft gespeeld, dat in dit verband sprake is van recidive en dat appellante wel een aantal maatregelen heeft genomen ter voorkoming dat haar aanhang zich misdraagt. De commissie van beroep zal de desbetreffende sanctie dan ook beperken tot vak S.

9. De beslissing

De commissie van beroep vernietigt de bestreden beslissing van de tuchtcommissie, verklaart bewezen dat appellante zich schuldig heeft gemaakt aan overtreding van artikel 12 en 13 van het Reglement voor het toernooi om de KNVB Beker seizoen 2018/'19 juncto artikel 19 juncto artikel 20, lid 2, sub a van het RTBV voor wanordelijkheden door de aanhang van Feyenoord tijdens de wedstrijd Feyenoord – Ajax d.d. 27 februari 2019, te weten het afsteken van vuurwerk, acht appellante ter zake strafbaar en veroordeelt appellante tot:

- Een betaling van een geldboete van € 15.000, - (vijftienduizend Euro) en het spelen van de eerstvolgende thuiswedstrijd van het eerste elftal in de competitie, bekercompetitie of play-offs van de KNVB die plaatsvindt na de periode van vier weken na de datum van deze uitspraak, zodanig dat de personen die een seizoenkaart hebben voor het **vak S** geen toegang mogen hebben tot het stadion van Feyenoord Rotterdam N.V. en zodanig dat **vak S** tijdens de wedstrijd leeg moet blijven.
- Betaling van de kosten van de mondelinge behandeling van zowel eerste aanleg als beroep; in beroep begroot op € 275, - te verrekenen in rekening-courant.

Aldus beslist op 22 juli 2019 door mr. [REDACTED], voorzitter, mr. [REDACTED] en mr. [REDACTED], leden, bijgestaan door mr. [REDACTED], secretaris.